

det er det mest rigtige. Naar jeg skal dømme mellem de Herrer paa Yderpunkterne, det ærede Medlem for Køge og det ærede Medlem for Slagelse, som vel ikke er her til Stede i Dag — han var her heller ikke i Gaar før til sidst — vil jeg sige, at det ærede Medlem for Slagelse overdriver vist ikke saa lidt, og det ærede Medlem for Køge overdriver endnu noget mere.

Men Sagen er jo den, at naar man vil forsvare en Sag, maa man finde noget at forsvare den paa. Det forundrer mig noget, at selv det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som ellers ikke af Naturen har Trang til at overdrive, alligevel kom til det i Gaar med det, han da fremførte. Han har i Gaar hævdet, at Landarbejderne tabte ved, hvad her skulde foretages, hvis vi vedtog Brændevinsloven og Toldloven, men Resultatet var, at det ærede Medlem kun vil faa saare faa Medlemmer til at underskrive den Brændevinsskat, han regnede med, og kun saare faa Landarbejdere til at underskrive det Forbrug, han fremsatte i sin Beregning. Begge Dele vare for høje, baade Brændevinsskatten og Brændevinsforbruget. Han maatte i hvert Fald gaa til Hjemmene i Sjælland for at faa saa stort et Forbrug frem. I Jylland eksisterer der ikke et saa stort Forbrug.

Det underlige er, at Brændevinsskatten bliver fremstillet, som om den var uforanderlig. Man skulde fristes til at tro, at denne Brændevinsskat kom her ned i Tinget i Henhold til de Meders og Persers Love, som ikke kunde forandres. Men vi faa jo netop Lovene herved for at behandle dem og forandre dem, saaledes handle vi ved andre Love, og det kunde ogsaa gøres ved denne. Der er ingen her i Tinget, der har ønsket og ventet, at vi her skulde komme til en Brændevinslov, der gav 5 Mill. Kr. i Statskassen; baade Toldloven og Brændevinsloven have vi Ret til at forandre efter hvad vi skønne er forsvarligt, og det var et Forsøg værd at gøre dette ogsaa for denne Lovs Vedkommende.

Jeg skal skynde mig at blive færdig, thi Kvarteret er snart gaaet. Endelig ønskede det ærede Medlem for Køge (Alberti) at høre om Tobakken, og han paalagde os det indtrængende, at de, der vilde forsvare Brændevinsskatten, og som kom til at tale baade her og ude blandt Vælgerne, ikke glemte at tale om Tobakstolden. Jeg ønsker at tale om den lige straks, og jeg vil saa haabe, at de Herrer Referenter ikke glemme at referere det, saa at alle Bla-

dene med det samme kan faa at vide, hvad min Mening er med denne Told paa Tobakken. Hvad er det, Toldloven viser os der? Den viser os, at saavel Venstre-reformpartiet som Socialdemokratiet er gaaet med uden at klynke til at lægge en Told paa Tobakken paa 15 Ø. pr. Pund. Denne Tobakstold er endda baade for det finere og det simplere Tobak. Den, der ryger det fine Tobak, skal ikke betale en Øre mere i Told end den, der bruger det simple Tobak til at putte i Munden eller til at ryge. Saaledes findes Toldskatten paa Tobak i denne Lov, som nu om et Øjeblik kommer til at foreligge til Vedtagelse ved 2den Behandling. Det forundrer mig noget, at de Herrer ikke have haft mere Ømhed over for Arbejderne, den Gang de vedtog denne Forhøjelse paa Tobak, for jeg vil gøre dem opmærksomme paa, hvad man næsten skulde tro, at de ikke vidste forud, at det er fuldt saa almindeligt for Landarbejderne at bruge Tobak som at bruge Brændevin. Jeg er aldeles sikker paa, at der er lige saa mange Landarbejdere, der bruge Tobak, som Landarbejdere, der bruge Brændevin. Naar vi derfor ere saa ømme over for Landarbejdernes Livsfornødenheder — og jeg har ikke noget imod Ømhed over for dem, for det behøves, men det skal være paa rette Sted — hvorfor dog saa i al Verden lægge en saa høj Skat paa Tobaksforbruget, der jo dog maa være lige saa nødvendigt for Landarbejderne som Brændevinsforbruget? Jeg underer mig derfor noget over, at de Herrer kunde opfordre os til at tale om Tobakstolden, da de lige saa godt som vi andre ere med til at lægge den paa, og det synes endogsaa, at Socialdemokraterne, naar jeg skal dømme efter Ordførerens Udtalelser ved 1ste Behandling, ikke ere dem, som holde tilbage, men endog ere gaaede foran med flensyn til at faa denne høje Toldskat. Altsaa, de som ikke kunne gaa med til at lægge en Skat paa Arbejderne gennem en Beskatning af Brændevin, ere uden at kny gaaede med til at lægge en meget stor Skat paa Tobak, og det lige saavel paa den simpleste som paa den allerfineste Tobak, mens Skatten, naar vi tale om Alkoholbeskatningen, dog bliver noget større paa de finere Varer end paa de simple.

Jeg skal imidlertid komme til Slutningen, og skønt jeg nu udtaler denne Beklagelse over, at Reformpartiet har skiftet Taktik og er slaaet ind paa en hel anden Vej — og jeg har set meget mørkt paa dette — er der alligevel i Gaar gaaet en